

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

Martyn Joseph

Friday 16 Mar 2012

Martyn Joseph trok afgelopen jaar veel te weinig mensen voor zo'n klasbak van een performer. We vonden dat de wegblijvers een tweede kans verdienden en daarom staat hij na een jaar weer op ons podium. Prachtige songs als "Have an angel walk with her" en ander eigen werk, gecombineerd met Elvis en Springsteen interpretaties wat wil een mens nog meer?

Een streven van In the Woods is om artiesten de exposure te geven die ze verdienen. Soms werkt de mond tot mond reclame, maar niet altijd. We hoopten dat het legendarische concert van vorig jaar van Martyn Joseph dit effect zou hebben. Het was ook de reden om hem op zo'n korte termijn weer ons podium aan te bieden. Gezien de opkomst is dit ons in behoorlijke mate gelukt. Maar hoge verwachtingen dragen het gevaar in zich van teleurstelling. Of zoals Martyn het zelf verwoordde, in een lange toer is het soms "net als werken" en sluipt de routine erin. Moeilijk voor te stellen bij een gedreven performer als Martyn. Vanavond liet hij ons weten dat het niet "zo'n avond" was. Hij had er zin in! Enkele componenten waren hier debet aan. Namelijk terug op een plek waar hij goede herinneringen aan bewaarde en een geweldig publiek, die op zulke avonden ook iets terug geeft zoals hij dit omschreef. En terug geven deed het publiek, in de vorm van applaus, verzoeken en gepassioneerd mee zingen met verschillende songs. Martyn is een meester in het activeren van publieksparticipatie en werkt hier ook hard voor. Met zijn snoerloze instrument gaat hij de zaal in om off-mike, en ja ook dit keer weer, als een "gepassioneerd gospel preacher from the south", staande op een stoel ons kond te doen van zijn ideeën over de wereld, passie, liefde en poëzie. Martyn past muzikaal in de Keltische traditie, als het gaat over met name zijn woordgebruik, poëtische inslag en intonatie, maar is ook sterk beïnvloed door de Amerikaanse traditie, Guthrie, Dylan (die hij nog even meesterlijk parodieerde), maar vooral Springsteen. Van wie hij zowel een volledige song voor het

voetlicht bracht, als ook stukjes integreerde in een song. Waarbij hij de actualiteit niet uit het oog was verloren, door het nummer “Lonely like America/Dancing in the street”, af te sluiten met “We take care of our own”

De vorige keer hadden we de overeenkomst, tussen de vreselijke “harde G” in zowel het Welsh als in het Nederlands uitvoerig besproken. Een kort intermezzo in de kleedkamer, leidde tot opening van de 2e set met een als mantra uitgesproken “Lage Vuursche, Lage Vuursche”, door Martyn. Een prachtig rustpunt in de dynamische set was de vertolking van de In the Woods favoriet “Have an angel walk with her” Een song waar hij de vorige keer nog over vertelde het nooit te spelen en er nogal ambivalente gevoelens over te hebben. Zijn manager Nikki bevestigde toen al dat hij zich zelf hiermee schromelijk tekort deed. Deze keer liet Nikki het wijselijk aan ons over om het verzoek in te dienen. Op het verzoek reageerde Martyn met: “oh that one again? “ Bij de aankondiging van de song, vertelde hij de volgende dag in België op te treden en refereerde daarbij aan het ongeluk met de bus in Zwitserland. Hij had gehoord dat ze het concert ondanks alles wilden laten doorgaan. Maar wat dan te spelen? Hij vond deze song eigenlijk zeer gepast. Dit resulteerde in een gepassioneerde uitvoering van de song, met Van Morrison achtige off-mike fluisterfragmenten. Van Morrison zou dit omschrijven als " I believe, I've transcended." Zichtbaar emotioneel sloot hij dit nummer af. Een vrijdagavond In the Woods, vol variëteit, gedreven zang, grote vaardigheid op drie verschillende gitaren en optimaal gebruik makend van de zaal zowel qua intimiteit als akoestische mogelijkheden. Soms wordt men door herhaling alleen nog maar gretiger. Gezien de nieuwe songs die hij ons liet horen, het merendeel tijdens de soundcheck, is hier alle reden toe. En laten we niet vergeten dat Gretchen Peters in haar Tweet meldde, na het zien en ontmoeten van Martyn, dat ze graag een tijd voor hem zou willen werken.

Na een staande ovatie sloot hij af met een lesje geschiedenis (Hank Williams) en een ingetogen versie van “Whoever It Was That Brought Me Here Will Have To Take Me Home”, vatte deze van magie en poezie gevulde avond treffend samen.

1. Grace Is Everything [unreleased]

2. Six Sixty Six

3. Love is [Martyn Joseph/Stewart Henderson]

4. Always Will Be [Martyn Joseph/Stewart Henderson]

5. Twelve Years Old

6. Lonely Like America | contains also part of ‘Dancing In The Street’/ ‘We take care of our own’ [Bruce Springsteen]

7. Cardiff Bay

8. Still A Lot Of Love [unreleased]

1. Beyond Us [unreleased]
2. There's Always Maybe
3. Please Sir [Martyn Joseph/Pete Brookes]
4. Change Your World
5. Thunder Road [Bruce Springsteen]
6. Have An Angel Walk With Her
7. On My Way
8. Can't Breathe
9. You're The Moment [Martyn Joseph/Stewart Henderson]
10. I'm So Lonesome I Could Cry [Hank Williams]
11. Whoever It Was That Brought Me Here Will Have To Take Me Home

All tracks by Martyn Joseph except where noted

Martyn Joseph vocals, acoustic guitar, tenor guitar, harmonica

www.martynjoseph.net/